

พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

พ.ศ. 2534

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534

เป็นปีที่ 46 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2534"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่ บทบัญญัติหมวด 3 จะให้ใช้บังคับเมื่อใดในท้องที่ใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"ยาเสพติด" หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

"ติดยาเสพติด" หมายความว่า เสพยาเสพติดเป็นประจำติดต่อกันและตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ

"ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ" หมายความว่า ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและตรวจพิสูจน์การติดยาเสพติด

"การฟื้นฟูสมรรถภาพ" หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อบำบัดการติดยาเสพติด และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจากข้าราชการสังกัดกระทรวงยุติธรรมหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อัยการสูงสุด อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งอีกไม่เกินสองคนเป็นกรรมการ และเลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการเป็นกรรมการ และเลขานุการ คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการหนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา 6 ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) แต่งตั้งและถอดถอนคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 11

(2) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการพิจารณาวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 12 วรรคสอง

(3) เสนอแนะรัฐมนตรีในการประกาศเกี่ยวกับศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 14 มาตรา 15 และมาตรา 16

(4) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการบันทึกประวัติและการตรวจพิสูจน์การติดยาเสพติดตามมาตรา 20

(5) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการพิจารณาส่งตัวผู้ต้องหาเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 21 และการพิจารณาส่งตัวผู้ต้องหา ไปยังพนักงานสอบสวนตามมาตรา 21 และมาตรา 33

(6) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการฟื้นฟูสมรรถภาพ

(7) วางระเบียบกำหนดประเภทของบุคคลที่จะอนุญาตให้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

(8) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวตาม

มาตรา 23

(9) พิจารณาอนุญาตให้ย้ายตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ไปรับการฟื้นฟูสมรรถภาพยังศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งอื่นตามมาตรา 24

(10) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการตรวจสอบและติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ได้รับอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว

(11) วางระเบียบเกี่ยวกับการเยี่ยมและการติดต่อผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพภายในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

(12) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการลดและการขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพตาม

มาตรา 25

(13) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ รายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อคณะกรรมการ และวิธีการ รายงานผลการตรวจพิสูจน์ รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อพนักงานสอบสวน

(14) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับตามมาตรา 32

(15) วางระเบียบอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 8 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ
- (5) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (6) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นขึ้นเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 9 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้รับมอบหมายก็ได้ และให้นำความในมาตรา 8 และมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 11 ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งละหนึ่งคณะ ประกอบด้วยผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นประธานอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ แพทย์หนึ่งคน นักจิตวิทยาหนึ่งคน นักสังคมสงเคราะห์หนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งไม่เกินสองคนเป็นอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพจะแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพหนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา 12 คณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ต้องหาเป็นผู้ติดยาเสพติดหรือไม่
- (2) พิจารณาอนุญาตให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว
- (3) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในการย้ายตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพไปยังศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งอื่น
- (4) ผลิตหรือขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพ

- (5) พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพพ้นจากการเป็นผู้ติดยาเสพติดหรือไม่
- (6) รายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการกำหนด และรายงานผลการตรวจพิสูจน์ รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อพนักงานสอบสวน
- (7) เสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับวิธีการตรวจพิสูจน์ และวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพ หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาวินิจฉัยตาม (1) และ (5) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด มาตรา 13 ให้นำความในมาตรา 8 และมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยอนุโลม

หมวด 2

ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา 14 เพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งและยุบเลิกศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 15 ประกาศจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพให้ชัดเจน โดยมีแผนที่แสดงเขตดังกล่าวไว้ท้ายประกาศด้วย
- (2) กำหนดท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตาม (1)

มาตรา 16 ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรรัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 15 (1) หรือเปลี่ยนแปลงท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 15 (2) ก็ได้

การเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงเขตเดิมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ และเขตที่เปลี่ยนแปลงให้ชัดเจนไว้ท้ายประกาศด้วย

มาตรา 17 ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นสถานพยาบาลตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 18 ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแต่ละแห่งให้มีผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพหนึ่งคน เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ และมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ตรวจพิสูจน์การติดยาเสพติดของผู้ต้องหาที่ได้รับตัวมาตามมาตรา 19
- (2) ควบคุมผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพไว้ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ และดูแลให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไขและข้อบังคับต่าง ๆ
- (3) ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามระเบียบที่กำหนด
- (4) ติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ได้รับอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว
- (5) จัดทำรายงานผลการตรวจพิสูจน์การติดยาเสพติดรวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพเสนอต่อคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ
- (6) ออกข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (7) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพมอบหมาย

หมวด 3
การฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา 19 ผู้ใดต้องหาว่ากระทำความผิดฐานเสพหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ประเภท 2 หรือประเภท 5 ตามปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง และไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นด้วยซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้นั้นไปยังศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพที่อยู่ในเขตอำนาจเพื่อตรวจพิสูจน์ว่าผู้ต้องหาผู้นั้นคิดยาเสพติดหรือไม่ และให้ถือว่าผู้ต้องหาผู้นั้นอยู่ในความควบคุมของพนักงานสอบสวน ส่วนการสอบสวนก็ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ผู้ต้องหาตามวรรคหนึ่งมีอายุยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับ

มาตรา 20 เมื่อได้มีการรับตัวผู้ต้องหาไว้ตามมาตรา 19 แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกประวัติของ ผู้ต้องหาและดำเนินการให้มีการตรวจพิสูจน์โดยเร็วว่าผู้ต้องหาผู้นั้นคิดยาเสพติดหรือไม่ เสร็จแล้วให้รายงานผลการตรวจ พิสูจน์ และบันทึกประวัติต่อคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

หลักเกณฑ์และวิธีการบันทึกประวัติและการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 21 ในกรณีที่คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพวินิจฉัยว่า ผลการตรวจพิสูจน์ปรากฏว่า ผู้ต้องหาผู้นั้นคิดยาเสพติด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วรายงานให้พนักงานสอบสวน ทราบ แต่ถ้าผลการตรวจพิสูจน์ไม่ปรากฏว่าผู้นั้นคิดยาเสพติด ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้นั้นคืนให้พนักงานสอบสวนพร้อมรายงานการตรวจพิสูจน์

มาตรา 22 ภายใต้บังคับมาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 27 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพต้องอยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา 23 คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพอาจพิจารณาปล่อยตัวไปชั่วคราวสำหรับผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่เป็นบุคคลตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยมีเงื่อนไขให้ผู้นั้นปฏิบัติตามได้เมื่อปรากฏว่ามีกรณีที่มีเหตุอันสมควรตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดปรากฏขึ้นแก่คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

การปล่อยตัวชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง จะให้กระทำโดยไม่มีประกันหรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ และเมื่อได้มีการปล่อยตัวชั่วคราวแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบทันที

มาตรา 24 ในกรณีที่ปรากฏว่าภูมิฐานะของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพอยู่คนละท้องถิ่นที่อยู่ในเขตอำนาจของ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพที่ผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ หรือมีเหตุอันสมควรอื่นอันเกี่ยวกับสภาพทางครอบครัวของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพอาจร้องขอต่อคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อให้พิจารณานุญาตให้ย้ายคนไปรับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งอื่นก็ได้ และเมื่อคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพได้รับการร้องขอดังกล่าว ก็ให้เสนอเรื่องพร้อมทั้งความเห็นไปยังคณะกรรมการ

ในกรณีที่เหตุตามวรรคหนึ่งปรากฏขึ้นแก่คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพจะเสนอความเห็นไปยังคณะกรรมการ โดยไม่ต้องรอให้มีการร้องขอก็ได้

คณะกรรมการจะพิจารณาอนุญาตให้ย้ายผู้นั้น ไปรับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งอื่นได้ต่อเมื่อปรากฏว่าการย้ายดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้นั้น

มาตรา 25 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพอาจได้รับการพิจารณาขยายหรือลด ระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 26 ในกรณีที่ปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพยังไม่เป็นที่พอใจให้คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพพิจารณาขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพออกไปอีกได้ แต่ถ้าปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นที่พอใจคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพจะพิจารณาลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพตามที่เห็นสมควร หรือส่งตัวผู้นั้นคืนให้พนักงานสอบสวนพร้อมรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพก็ได้

มาตรา 27 การขยายและการลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพจะกระทำครั้งก็ได้ แต่การขยายระยะเวลาฟื้นฟูสมรรถภาพครั้งหนึ่งต้องไม่เกินหกเดือน และรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา 28 ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพให้ถือว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ แล้วแต่กรณีเป็นผู้ถูกคุมขังตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 29 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพต้องปฏิบัติตามระเบียบและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่คณะกรรมการและ คณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพกำหนด รวมทั้งข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพโดยเคร่งครัด

มาตรา 30 ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ถ้าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใดหลบหนีออกนอกเขตศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ ให้ถือว่าผู้นั้นหลบหนีการคุมขังตามมาตรา 190 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบทันที ในกรณีนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกติดตามจับกุมผู้นั้นได้ด้วย

ในกรณีที่ได้มีการหลบหนีตามวรรคหนึ่ง มิให้นับระยะเวลาที่ผู้นั้นได้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพมาแล้วเข้าในกำหนดระยะเวลาการคุมขัง

มาตรา 31 ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพซึ่งได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวไม่ปฏิบัติตาม หรือฝ่าฝืนระเบียบเงื่อนไข หรือข้อบังคับที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่จับตัวผู้นั้นกลับเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพทันทีโดยมิต้องมีหมาย และในกรณีนี้ให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพมีอำนาจลงโทษตามมาตรา 32 ได้ด้วย

มาตรา 32 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 29 ให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพมีอำนาจลงโทษสถานหนึ่งหรือหลายสถานดังต่อไปนี้

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดการอนุญาตให้รับการเยี่ยมหรือการติดต่อไม่เกินสามเดือน
- (3) จัดให้อยู่เดี่ยวครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

มาตรา 33 เมื่อคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใดได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนพ้นจากการเป็นผู้ติดยาเสพติดแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปล่อยตัวผู้นั้นไป แล้วส่งรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพและความเห็นของคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพให้พนักงานสอบสวนทราบเพื่อการดำเนินคดีผู้นั้น

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใด แม้จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนครบกำหนดเวลาตามมาตรา 22 และมาตรา 27 แล้ว แต่ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพยังไม่เป็นที่พอใจ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้นั้นกลับไปยังพนักงาน

สอบสวนพร้อมกับรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพ และความเห็นของคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อพิจารณาว่าสมควรดำเนินคดีผู้นั้นหรือไม่

มาตรา 34 ในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ต้องหาที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วตามมาตรา 33 วรรคสอง ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใด หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ผู้นั้นได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้ว

มาตรา 35 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการอนุกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 36 กรรมการ อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้นำข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานใดที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น เว้นแต่การเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี